

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 801/2022
13.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Ивана Станковић, адвокат из ..., против туженог АД Метална индустрија "Алфа плам Врање" из Врања, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2865/2021 од 02.12.2021. године, у седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2865/2021 од 02.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 419/2020 од 19.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи, као незаконито, решење туженог о отказу уговора о раду бр. Ди .../... од 30.06.2020. године, којим је отказан уговор о раду бр., закључен 08.08.1086. године, са свим припадајућим анексима, те да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди га на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању, способностима, радном искуству и потребама процеса и организације рада туженог, као послодавца. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 2865/21 од 02.12.2021. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Врању П1 419/2020 од 19.04.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом туженог се не указује на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време, на радном месту "... – ..." у Служби ..., на основу уговора о раду од 08.08.1986. године. Побујаним решењем туженог .../... од 30.06.2020. године, тужиоцу је тужени отказао уговор о раду, са свим припадајућим анексима, пошто је, услед организационих промена на основу Одлуке одбора директора о престанку потребе за обављањем одређених послова од 30.06.2020. године, радно место тужиоца укинато. Пре престанка радног односа, тужиоцу је исплаћена отпремнина од 695.030,95 динара. Тужени је донео Правилник о измени и допуни Правилника о систематизацији и организацији радних места ГД/2020 - 0080-1 од 08.06.2020. године, којим је укинато радно место „... – ...“ и „...“. У спорном периоду тужени је имао укупно 623 запослених радника, а отказ је, због доношења новог Правилника о систематизацији радних места, добило 14 радника.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право одбијањем тужбеног захтева тужиоца.

Тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом, на основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...13/17), којом је прописано да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. Идентичну одредбу садржи и Колективни уговор туженог од 08.12.2017. године у члану 121. став 5.

Усвајањем новог Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог од 08.06.2020. године, укинати су послови тужиоцевог радног места из претходно важећег Правилника о организацији и систематизацији послова од 20.01.2020. године и то "... – ...", па је побујаним решењем, тужиоцу радни однос код туженог престао у законито спроведеном поступку.

Наводима ревизије тужиоца о томе да код туженог није престала потреба за радом на радном месту „... – ...“, не доводи се у сумњу правилност побујане одлуке. Суд не цени целисходност измене Правилника о организацији и систематизацији послова у смислу оправданости разлога због којих је укинато радно место на које је тужилац био распоређен, пошто су то разлози који се тичу организације рада код туженог. На основу Одлуке одбора директора бр. ... од 30.06.2020. године, о престанку потребе за обављањем одређених послова, тужени је извршио измене Правилника о организацији и систематизацији послова, тако што су почев од 08.06.2020. године

укинути послови тужиочевог радног места из претходно важећег Правилника, што значи да је побијано решење о отказу уговора о раду тужиоца донето као последица технолошких и организационих промена код туженог, па је то решење законито, на основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Ревидент због тога неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић